

Arrest

nr. 123 959 van 15 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 31 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2014.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 20 februari 2014, waaruit blijkt dat de voorzitter toepassing maakt van artikel 39/76, 3^e lid van de vreemdelingenwet.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 28 februari 2014.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 10 maart 2014.

Gelet op het arrest van de Raad nr. 120 379 van 12 maart 2014 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 3 april 2014 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. GAKWAYA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Rwandees staatsburger te zijn, Angel Hakizimana te heten en op 13 september 1993 geboren te zijn in Kigali (Rwanda). U woonde sinds 2001 in Zambia. Uw moeder had daar de vluchtelingenstatus verkregen. U bent de dochter van Samuel Imanishimwe, een Rwandees die gedurende 12 jaar in de gevangenis zat nadat hij door het Internationaal Strafhof voor Rwanda werd veroordeeld voor deelname aan de genocide in Rwanda. Hij zat een deel van zijn straf uit in Mali en in 2009 werd hij vrijgelaten.

Op 1 maart 2011 vielen drie mannen binnen in uw huis in Zambia, waar u woonde met uw moeder en halfbroer. Ze spraken Kinyarwanda, sloegen uw halfbroer en wurgden uw moeder en raakten u ongepast aan. Ze vroegen wie van jullie het kind was van Samuel Imanishimwe. Jullie antwoordden niet en begonnen te roepen. Daarna liepen ze weg. Meteen daarna verhuisden jullie naar een andere compound.

Op 30 mei 2011 vielen er twee personen binnen bij jullie. Opnieuw vroegen ze wie het kind was van Samuel Imanishimwe en ze sloegen jullie. Uw halfbroer werd zo hard geslagen dat hij uit zijn neus begon te bloeden. Omdat jullie weer begonnen te roepen, liepen ze opnieuw weg maar deze keer namen ze uw halfbroer mee. Sindsdien zag u uw halfbroer niet meer terug en weet u niet waar hij zich bevindt.

Op 6 november 2011, toen u onderweg was van de markt naar huis, werd u door enkele mannen in politie-uniform opgepakt en naar een politiekantoor gebracht. Op 10 november werd u daar opgezocht door een man die u in het Kinyarwanda aansprak en u vroeg of u wist welke misdaden uw vader begaan had. U was hierdoor gestresseerd en vroeg hem u met rust te laten. De man vertrok waarop u opnieuw naar uw cel werd gebracht. Twee dagen later regelde uw oom uw vrijlating uit het politiekantoor. U keerde niet naar uw huis terug maar verbleef een week bij uw oom, die ook in Zambia woonde. Na deze week bracht uw oom u naar de luchthaven van waar u met een Zambiaans paspoort met visum voor de Schengenstaten naar België reisde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan immers worden opgemerkt dat er ernstige bedenkingen rijzen bij uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad en bij uw beweerde identiteit en band met Samuel Imanishimwe.

Zo verklaarde u dat u problemen had in Zambia omdat onbekenden op zoek waren naar u omdat u het kind bent van Samuel Imanishimwe (zie gehoor CGVS, p. 6). Merkwaardig genoeg weet u niet of uw beweerde vader, Samuel Imanishimwe, buiten u nog andere kinderen heeft (zie gehoor CGVS, p. 3). Gevraagd hoeveel kinderen uw vader heeft, verklaart u enkel weet te hebben van uzelf. U verklaart verder dat het kan zijn dat hij meer kinderen heeft, maar dat hij nooit met u sprak over andere kinderen die hij gehad zou hebben (zie gehoor CGVS, p. 3). Gezien uw verklaringen dat u net vervolgd zou worden en met de dood bedreigd zou zijn omdat u het kind bent van Samuel Imanishimwe, is het merkwaardig dat u blijkbaar geen informatie hebt over eventueel andere personen die in dezelfde situatie zouden zijn als u. U lijkt er ook niet in geïnteresseerd te zijn aangezien u verklaart niet te weten of uw vader andere kinderen heeft en er met hem blijkbaar ook niet over gesproken heeft. Deze vaststelling laat reeds toe te twifelen aan uw verklaringen betreffende de problemen die u zou gehad hebben in Zambia en betreffende de reden voor die problemen, namelijk uw link met Samuel Imanishimwe. Deze vaststelling wordt bovendien bevestigd door de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat Samuel Imanishimwe zelf getuigde dat hij meerdere kinderen had (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook de brief van uw moeder (beroep tegen de weigeringsbeslissing in verband met het ophouden van haar vluchtelingenstatuut in Zambia, dd. 2/8/2012) die u voorlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag gaat helemaal in tegen uw verklaringen niet op de hoogte te zijn van andere kinderen van Samuel Imanishimwe. Daarin verwijst uw moeder immers meermaals duidelijk naar de kinderen (children, meervoud) die ze heeft met uw (beweerde) vader Samuel Imanishimwe. Verder verwijst ze nogmaals naar 'onze kinderen en kleinkind'. Aangezien u geen kinderen verklaart te hebben (zie gehoor CGVS, p. 5) kan uw vader dus enkel een kleinkind hebben indien hij nog kinderen buiten u heeft.

Verder verklaart uw 'moeder' in hetzelfde document dat ze telefoon kreeg van onbekenden van Rwanda waarin jullie werden geviseerd omwille van jullie link met Samuel Imanishimwe. Merkwaardig genoeg maakt uw 'moeder' nergens in het document enige melding van de ontvoering van uw broer of van de problemen die u zou gehad hebben. Het is niet aannemelijk dat zij in dit document wel melding zou maken van een dreigtelefoon en niet van de ontvoering van haar zoon, noch van de arrestatie in duistere omstandigheden van haar dochter. Verder verklaart u dat uw problemen in Zambia begonnen

op 1 maart 2011 en dat u voor maart 2011 geen problemen had (zie gehoor CGVS, p. 3, 6). U kan echter niet verklaren waarom uw problemen pas dan begonnen. Gevraagd naar de reden waarom u dan pas problemen kreeg zegt u dat u enkel kan raden en dat ze begonnen nadat uw vader uit de gevangenis kwam (zie gehoor CGVS, p. 6). Samuel Imanishimwe werd echter reeds in augustus 2009 vrijgelaten, een moment dat te voorzien was aangezien hij zijn straftermijn uitzat (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, gehoor CGVS, p. 4), waardoor deze verklaring niet aannemelijk is aangezien er dus meer dan 1,5 jaar tussen zijn voorziene vrijlating en uw beweerde problemen zat.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het allerm minst aannemelijk is dat jullie belagers er niet van op de hoogte zouden zijn wie van jullie, uw halfbroer of u zelf, het kind zou zijn van Samuel Imanishimwe (zie gehoor CGVS, p. 6). U verklaarde dat de mannen wanneer ze bij jullie binnenvielen telkens vroegen wie precies het kind was van Samuel Imanishimwe (zie gehoor CGVS, p. 6, 7). Ze ontvoerden zelfs uw halfbroer en u verklaart dat ze volgens u dachten dat hij misschien het kind was van Samuel Imanishimwe (zie gehoor CGVS, p. 9). Het is echter niet aannemelijk dat jullie belagers die jullie tot tweemaal toe terug weten te vinden in Zambia, op verschillende adressen, niet in staat zouden geweest zijn er achter te komen dat het een vrouw was die het kind was van Samuel Imanishimwe. Immers, indien ze over een bron van informatie zouden beschikken over jullie link met Samuel Imanishimwe en over de plaatsen waar jullie te vinden waren, is het niet aannemelijk dat ze niet meer informatie hadden over jullie.

Verder verklaart u dat u gearresteerd werd en opgesloten werd in een politiekantoor. Uw oom zou u hebben geholpen te ontsnappen (zie gehoor CGVS, p. 8). U weet echter niet hoe uw oom wist waar u opgesloten zat. U bent er ook niet zeker van hoe uw oom u uit dat politiekantoor weg kreeg. Uw oom vroeg u niet wat er gebeurde in het politiekantoor, wat toch merkwaardig is. U sprak met niemand over wat er met u daar gebeurde en nadat u uit het politiekantoor kon geraken zag u uw moeder niet meer, hoewel u nog gedurende een week bij uw oom verbleef. Gevraagd of u dan niet naar uw moeder vroeg, gedurende die week, zei u dat u verward was en enkel deed wat u gevraagd werd en dat u niet naar uw moeder vroeg (zie gehoor CGVS, p. 8). Al deze verklaringen komen zeer ondoorleefd over. Het is totaal niet aannemelijk dat u in heel deze periode dat u bij uw oom, toch de broer van uw moeder, niet zou gevraagd hebben naar uw moeder of dat u niet zou zijn opgezocht of gecontacteerd door uw moeder, bij wie u nochtans woonde in Zambia en met wie u meerdere beproevingen zou hebben doorstaan.

Verder hebt u er geen idee van hoe dan man, die u in het politiekantoor opzocht, wist wie u was. U weet niet wat hij van u verwachtte, noch wat ze met u wilden doen (zie gehoor CGVS, p. 8). U weet niet wie u kwaad zou willen doen en hebt geen enkel vermoeden over wie het kon zijn die u viseerde (zie gehoor CGVS, p. 9). U werd nooit door Rwandezers over uw vader gecontacteerd toen u in Zambia woonde (zie gehoor CGVS, p. 9). U weet niet of de Zambiaanse autoriteiten over uw vader afweten en of uw moeder alles heeft moeten vertellen wanneer ze de vluchtelingenstatus aanvraagde (zie gehoor CGVS, p. 9). U weet ook niet hoe de mensen zouden kunnen weten dat u de dochter bent van Samuel Imanishimwe (zie gehoor CGVS, p. 11) en u verklaart niet vrij over uw vader gesproken te hebben met vriendinnen in Zambia (zie gehoor CGVS, p. 10).

Verder legt u als ondersteuning voor uw vluchtrelaas informatie voor over ene Agnes Ntamabyariro, die ook in Zambia woonde en naar Rwanda werd gebracht (zie gehoor CGVS, p. 9). U weet echter niet waarom die Agnes problemen zou hebben gehad en of ze eventueel ook een vader had die beschuldigd was (zie gehoor CGVS, p. 9). U legt dus eigenlijk informatie voor met de bedoeling aan te tonen dat ook andere Rwandezers in Zambia problemen hadden, maar u blijkt niet echt geïnteresseerd te zijn geweest in de ware toedracht van dit geval, dat u nochtans met uw eigen situatie associeert. De vaststelling dat u niet op de hoogte bent van dit specifiek geval en dat u er nochtans informatie over voorlegt, die u duidelijk niet nader hebt bekeken, tast opnieuw de doorleefdheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw eigen verklaringen betreffende uw problemen fundamenteel aan. Wat betreft dit geval van Agnes Ntamabyariro dient te worden vastgesteld dat zij tijdens de genocide de Rwandese minister van Justitie was en reeds in 1997 (!) in Zambia werd gearresteerd om aan Rwanda te worden uitgeleverd waar ze veroordeeld werd voor haar aandeel in de genocide (zie informatie in uw administratief dossier). Bijgevolg kan worden vastgesteld dat haar verhaal helemaal anders is dan de situatie die u voor zichzelf schetste in Zambia.

Bovendien verklaarde u dat uw moeder na het eerste incident waarbij mannen binnenvielen in jullie huis, niet naar de Zambiaanse autoriteiten ging (zie gehoor CGVS, p. 3). U weet echter niet waarom ze het niet meldde. Gevraagd of uw (oudere) halfbroer, zijnde de man in het huis, niet naar de autoriteiten zou gaan na dit incident, verklaarde u dat hij uw moeder volgde (zie gehoor CGVS, p. 3). Nadat uw halfbroer zou ontvoerd zijn, zou uw moeder wel naar de politie zijn gegaan, maar u weet niet hoe de politie reageerde en of ze al dan niet een onderzoek deden naar de verdwijning van uw halfbroer (zie gehoor CGVS, p. 9). Aangezien u zelf zou gevlucht zijn omdat ook u door dezelfde mensen werd

gezocht, is het niet aannemelijk dat u zich niet beter informeerde naar de stappen die de Zambiaanse autoriteiten ondernamen naar aanleiding van de verdwijning van uw halfbroer. U was in 2011, toen uw halfbroer ontvoerd werd, zelf bijna 18 jaar oud. Op die leeftijd mag toch verwacht worden dat u zich betrokken voelt, zeker omdat u verklaart dat ze eigenlijk u zochten in plaats van uw broer, die geen kind zou zijn van Samuel Imanishimwe.

Verder kunnen nog enkele bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen over de link die u zou hebben met Samuel Imanishimwe. U verklaart zijn dochter te zijn en hem tussen 2001 en 2006 zelfs meermaals te hebben bezocht tijdens zijn proces en opsluiting in Arusha (zie gehoor CGVS, p. 2). U verklaart verder nog steeds contact te hebben met hem (zie gehoor CGVS, p. 4). Er dient echter te worden vastgesteld dat u heel wat essentiële dingen niet weet over uw vader en over uw Rwandese roots. Zoals hierboven reeds werd vermeld zijn uw verklaringen betreffende andere kinderen die uw vader zou hebben, niet aannemelijk, zeker in het licht van het document van uw moeder dat u voorlegt. Bovendien weet u niet waar in Mali Samuel Imanishimwe nu woont, hoewel u wel verklaart dat hij alleen woont en iets huurt (zie gehoor CGVS, p. 4). Tot 2006 bezocht u uw vader blijkbaar regelmatig in Arusha en reisde u met uw moeder meermaals vanuit Zambia naar daar, maar waar hij in Mali in de gevangenis zat, weer u dan weer niet. U verklaart ook geen contact meer te hebben gehad met hem terwijl hij in Mali in de gevangenis zat (zie gehoor CGVS, p. 2, 4). U verklaart bovendien dat hij in Mali enkel financiële problemen kent (zie gehoor CGVS, p. 4). Het is merkwaardig dat men u in Zambia zou komen zoeken omdat u de dochter bent van Samuel Imanishimwe, maar dat Samuel Imanishimwe zelf met rust zou worden gelaten, zeker aangezien u later wel verklaarde dat Samuel Imanishimwe in 2010 wel een dreigtelefoontje zou hebben ontvangen waarin gesteld werd dat ze ook hem zouden vermoorden (zie gehoor CGVS, p. 4). Merkwaardig genoeg weet u niet of uw vader na dat telefoontje ook daadwerkelijk problemen kreeg (zie gehoor CGVS, p. 4). Ook hier blijkt uw interesse opnieuw mager te zijn. U verklaart ook nooit met uw vader gesproken te hebben over de reden waarom hij in de gevangenis zat en weet hierover enkel wat u op het internet vond (zie gehoor CGVS, p. 5). Ook hier zou men toch verwachten dat u, zeker omdat u problemen zou gekend hebben omwille van de daden van uw vader, u zich bij hem zou informeren over zijn slachtoffers om zo uw mogelijke vervolgers te vinden. Verder weet u niet of u in Rwanda ooit problemen had of waarom jullie indertijd Rwanda verlieten. U kan niks vertellen over de problemen die u of uw familie hadden in Rwanda (zie gehoor CGVS, p. 5, 6). Opnieuw, gezien u nu dermate vervolgd zou zijn omwille van wat er in Rwanda gebeurde dat u vreest voor uw leven, is het merkwaardig dat u ook nu nog niet blijkt te weten waarom jullie indertijd het land dienden te verlaten. Er mag toch verwacht worden dat u bij uw familie in Zambia zou polsen naar de redenen voor jullie vlucht uit Rwanda om te weten of uw huidige beweerde problemen hier verband mee houden. Dat u blijkbaar naliet zich hierover te informeren, hoewel dit met uw moeder en oom in uw buurt en met uw contact met uw vader niet moeilijk kan geweest zijn, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Verder verklaart u nooit contact te hebben gehad met uw grootmoeder, de moeder van uw vader, die net na de vrijlating van uw vader zou zijn vermoord (zie gehoor CGVS, p. 8). Verder weet u niets over wat er na de moord op uw grootmoeder zou gebeurd zijn. U weet niet wie haar vermoordde, of de Rwandese autoriteiten op de hoogte werden gebracht, of hoe uw vader wist dat ze vermoord is (zie gehoor CGVS, p. 8). Opnieuw, gezien u vreest dat u als dochter van uw vader zou vervolgd worden, is het opmerkelijk dat u zich niet beter over dit incident zou geïnformeerd hebben. Gevraagd of u met uw vader sprak over wat u overkomen is in Zambia, verklaarde u dat merkwaardig genoeg pas te hebben gedaan toen u reeds in België was (zie gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd wat uw vader hierover te zeggen had, verklaart u dat hij u zei voorzichtig te zijn met wie u contact had, want omwille van hem weet je nooit wie je vriend of je vijand is (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde dat ook hij er geen idee van had wie u kwaad zou willen doen en dat hij er niks anders over zei. Ook hier is het merkwaardig dat jullie blijkbaar slechts zeer summier over uw problemen en nochtans een ernstig incident gesproken hebben. Het komt allerm minst doorleefd over dat jullie hier niet uitgebreider over gesproken zouden hebben of samen nagedacht zouden hebben over mogelijke dadens en scenario's.

Gevraagd of uw vader er niet aan dacht terug te keren naar Rwanda verklaarde u dat hij dat nooit deed, maar u zei dat hij u nooit de reden daarvoor vertelde. U weet niet in welk kamp uw vader werkte als militair, noch wanneer of waarom hij Rwanda verliet. U verklaarde dat hij opgepakt werd in Kenya maar wist niet wat hij daar deed (zie gehoor CGVS, p. 11). U blijkt ook enkele dingen wel te weten over Samuel Imanishimwe, maar dit betreft kennis die ook op een andere wijze kan verworven worden dan door de dochter te zijn van de man in kwestie. Immers, op het internet is heel wat informatie terug te vinden en, aangezien niet getwijfeld wordt aan uw Rwandese origine, is het niet ondenkbaar dat u in uw omgeving gemeenschappelijke kennissen hebt met Samuel Imanishimwe of diens familie. U legt enkele foto's neer waarop Samuel Imanishimwe zou te zien zijn en waarop u met uw moeder en uw vader zou staan. Gezien de jonge leeftijd van het kind op de foto's is het niet mogelijk vast te stellen dat u het werkelijk bent die mee op de foto staat. Bovendien toont dergelijke foto nog niet aan wat de relatie

is tussen de mensen op de foto. U verklaarde trouwens dat uw oom een deel van deze foto's zou gehad hebben maar u meent niet te weten hoe hij dan aan die foto's kwam (zie gehoor CGVS, p. 11). U legt bovendien een attest voor waaruit zou moeten blijken dat Samuel Imanishimwe u heeft erkend als zijn dochter. Er dient echter te worden vastgesteld dat vooreerst uit dit attest blijkt dat hij HAKIZIMANA Angel erkent als zijn dochter, terwijl u geen enkel document voorlegt waarin uw identiteit en uw naam Hakizimana Angel bevestigd wordt. Ten tweede dient te worden vastgesteld dat deze erkenning dateert van 9 januari 2012. Er kan niet worden ingezien waarom Samuel Imanishimwe pas in 2012 een attest zou laten opstellen waarin hij bevestigt dat hij de vader is van Angel Hakizimana. Dit document dat u nu voorlegt heeft dan ook duidelijk een gesolliciteerd karakter en er kan bovendien getwijfeld worden aan uw verklaring Angel Hakizimana te zijn aangezien u wel originele Zambiaanse documenten op een andere naam voorlegt. U verklaart wel dat deze documenten niet de uwe zijn.

U reisde immers met een Zambiaans paspoort op naam van PHIRI Angel Haki (zie kopie van paspoort in uw administratief dossier). U verklaart niet te weten hoe u het paspoort kreeg (zie gehoor CGVS, p. 1, 2). U zag dit paspoort nooit eerder en verklaart er nooit mee gereisd te hebben. U geeft wel toe dat het uw foto is die op het paspoort staat. Merkwaardig genoeg herinnert u zich niet dat iemand een foto nam van u (zie gehoor CGVS, p. 2). Nochtans bevinden er zich twee verschillende foto's van u in het paspoort, één voor het paspoort zelf en één recentere op het visum. Het is totaal niet aannemelijk dat u zich niet zou herinneren dat er van u een (pas)foto werd gemaakt. U legt eveneens een Zambiaanse National Registration Card voor (afgeleverd op 24/4/2009), eveneens met nog een andere (pas)foto, waarvan u verklaart dat u ze samen met het paspoort kreeg. U weet echter niet wat de bedoeling ervan was en wat u ermee diende te doen (zie gehoor CGVS, p. 2). Beide documenten werden in 2009 afgeleverd, lang voor u problemen begon te krijgen dus. Bovendien werd het paspoort onderzocht door de Belgische Federale politie die concludeerde dat controle op technisch vlak uitwees dat het paspoort voorzien is van al de veiligheidskenmerken van een echt document en dat er geen vervalsingen werden vastgesteld. Ook aan het visum konden geen onregelmatigheden worden vastgesteld (zie verslag Federale Politie, dd. 31/1/2012). U blijkt bijgevolg wel in het bezit te zijn van een 'echt' Zambiaans identiteitsdocument, maar zou niet beschikken over een echt Rwandees identiteitsdocument, hoewel u verklaart de Rwandese nationaliteit te bezitten. U legt evenmin een door de Zambiaanse autoriteiten afgeleverd document voor dat uw statuut in Zambia en uw Rwandese nationaliteit bevestigt. Uw onwetendheid over de manier waarop u aan deze Zambiaanse documenten kwam en uw onwetendheid betreffende de drie foto's die op deze documenten voorkomen, laten toe uw verklaringen over hoe en waarom u deze documenten verkreeg in twijfel te trekken. De documenten en foto's van de scholen waar Angel Hakizimana zou school gelopen hebben, tonen evenmin uw identiteit aan, laat staan uw problemen die u ondervonden zou hebben in Zambia.

U legt ook een kopie van de aanklacht (indictment) tegen o.a. Samuel Imanishimwe neer. Dit betreft echter een document dat ook gemakkelijk verkregen kan worden zonder dat men een link heeft met één van de beklaagden. Op het internet vallen talloze gelijkaardige documenten (met stempels) terug te vinden over beklaagden van het internationaal straffhof (zie andere documenten teruggevonden door het CGVS in uw administratief dossier). Ook dit document toont bijgevolg noch uw identiteit, noch uw problemen in Zambia aan. Ook de verdere documenten die u voorlegt in verband met Samuel Imanishimwe (Certificat d'expiration de peine, attestation tenant lieu d'acte de naissance, attestation provisoire) betreffen diens status in Mali maar hebben op zich geen betrekking op uw problemen. U wordt in deze documenten ook niet genoemd. Op zich zijn deze documenten dan ook niet dienstig voor uw asielaanvraag. Het loutere feit dat u over deze documenten beschikt toont evenmin op zich aan dat u een familieband heeft met de man of dat u problemen kende in Zambia. Het kan alvast de vaststellingen betreffende uw onwetendheid en inconsequente verklaringen niet herstellen. Hetzelfde geldt voor de Zambiaanse documenten van uw beweerde moeder, (D.X.) (refugee identity card, travel document). Ook deze verwijzen niet naar problemen die u in Zambia zou hebben gehad. Het reisdocument vermeldt wel Hakizimana Hirwa Marie Ange als één van de kinderen die mevr. (D.X.) begeleidde, maar ook dit document is geen identiteitsbewijs voor u. Immers, u legt geen enkel ander document voor waaruit blijkt dat uw volledige naam Hakizimana Hirwa Marie Ange is. Gevraagd naar uw (echte) naam verklaarde u trouwens Hakizimana Angel te heten (zie gehoor CGVS, p. 2). Nergens vermeldde u de twee andere voornamen, ook niet voor de DVZ (zie verklaring DVZ, dd. 6/2/2012) en ook niet wanneer u op het CGVS gevraagd werd uw naam zelf neer te schrijven (zie nota's AZ tijdens het gehoor, toegevoegd aan het gehoorverslag). Ook alle documenten, waaronder 'diploma's' van de scholen die u voorlegt, maken gewag van Angel en vermelden geen van de twee andere voornamen die wel vermeld zijn in het document van (D.X.) van wie u zegt dat ze uw moeder is (zie gehoor CGVS, p. 4). Opmerkelijk is wel dat u niet blijkt te weten wat het huidige statuut van uw moeder in Zambia is (zie gehoor CGVS, p. 4, 5). Evenmin weet u iets te vertellen over de reden van de moord op de eerste man van uw moeder in Rwanda (zie gehoor CGVS, p.5), hoewel u wel aanhaalde dat uw moeder vreesde dat de mensen die uw stiefvader vermoordden misschien ook jullie zouden willen doden. Verder haalde u

voor de DVZ aan dat uw stiefvader werd gedood in Ruhengeri (zie verklaring DVZ, nr. 9), terwijl u voor het CGVS niet meer bleek te weten waar hij vermoord werd (zie gehoor CGVS, p. 3). Trouwens, ook op het document van het Chisamba Police Station (dd. 1/6/2011) wordt als dochter van (D.X.) melding gemaakt van ene Ange Hakizimana. In dit document is ook sprake van 'constant serious harassment' terwijl u 'slechts' twee incidenten aanhaalt van voor de datum van uitgave van dit document, namelijk 1/6/2011. Bovendien wordt in dit document ook verwezen naar de moord op twee ooms, dewelke u onbesproken laat in uw relaas. Wat betreft dit document kan ook worden toegevoegd dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had dat uw (oudere) halfbroer in juni 2011 werd ontvoerd (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 6/2/2012, nr. 5), terwijl dit document, dat verwijst naar de ontvoering van uw halfbroer en naar onderzoeken die sindsdien reeds werden gevoerd, dateert van 1 juni 2011. Voor het CGVS, nadat u dus beschikte over het document van de Chisamba Police station, verklaarde u dan weer dat uw halfbroer ontvoerd werd op 30 mei 2011 (zie gehoor CGVS, p. 4). U lijkt uw verklaringen dus aan te passen aan de documenten die u voor het CGVS voorlegde. Ook uit deze vaststellingen blijkt weer dat uw verklaringen betreffende uw identiteit, verwantschap en problemen in Zambia ernstig betwijfeld kunnen worden.

Het reisdocument van uw moeder vermeldt trouwens ook nog Hakizimana (R.) als één van de kinderen die haar begeleidde in Zambia. U verklaarde echter dat uw (oudere) halfbroer HABIMANA (R.) heet (zie gehoor CGVS, p. 3, verklaring DVZ, nr. 30). Ook (D.N.), uw 'oom', verwijst naar (R.) Habimana als uw (oudere) halfbroer in zijn getuigenis (dd. 25/8/2013). U verklaart dat uw halfbroer (R.) Habimana op 30 mei 2011 ontvoerd werd en dat u hem sindsdien niet meer zag (zie gehoor CGVS, p. 3). Uit informatie aanwezig op het internet (facebook) blijkt echter dat u, via uw facebookpagina onder de naam Angel Hakizimana, waarvan u bevestigt dat het uw facebook-pagina is (zie gehoor CGVS, p. 11), 'beviend' bent met iemand die zich (R.) Habimana noemt en dat deze pas in 2013 een facebook-account aanmaakte (zie informatie in uw administratief dossier), wat bezwaarlijk te rijmen valt met uw bewering dat (R.) Habimana in 2011 ontvoerd werd en u hem sindsdien niet meer zag. U blijkt ook via dezelfde facebook-account in contact te zijn met iemand die zich Samuel Imanishimwe noemt, maar die in Burnsville (Minnesota) zou wonen (zie informatie in uw administratief dossier) wat dan weer niet strookt met uw verklaringen dat uw vader, Samuel Imanishimwe in Mali zou verblijven (zie gehoor CGVS, p. 4) en er recentelijk nog verscheidene documenten uitgereikt kreeg. Ten slotte werden ook uw foto en beweerde naam gevonden op de sociale netwerksite 'Netlog'. Hieruit blijkt dat u op 9 december 2011 een account aanmaakte op deze site. U verklaarde echter voor de DVZ dat u op 21 november 2011 in België aankwam waarna u een maand, tot 20 december, werd vastgehouden door de smokkelaar. Pas op 20 december zou hij u hebben vrijgelaten. Het is dan ook merkwaardig dat u er blijkbaar op 9 december 2011 wel in slaagde een account te openen op deze sociale netwerksite en dat u, tijdens uw opsluiting, toegang had tot het internet.

Verder legt u een getuigenis (dd. 25/8/2013) van (D.N.) en een kopie van diens paspoort neer. Ook deze getuigenis wijzigt bovenstaande conclusies in verband met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet, aangezien een dergelijke getuigenis geen garanties biedt aangaande de authenticiteit en waarachtigheid van de inhoud ervan aangezien het een getuigenis van een privé-persoon betreft.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt ten slotte geen enkel document voor dat uw (huidige) Rwandese nationaliteit of identiteit staat via een officieel identiteitsdocument met foto.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoekster stelt dat zij niet weet of Samuel Imanishimwe andere kinderen heeft. Hij had een wettelijke echtgenote met wie hij andere kinderen heeft gehad. Verzoekster is geboren buiten een wettelijke relatie en heeft haar vader in Rwanda niet gekend omdat zij een baby was. Verzoekster ontmoette haar vader in de gevangenis in Arusha, waar zij niet konden praten over die andere kinderen omdat er niet genoeg

tijd voor was. Mevrouw Agnes Ntamabyariro werd eveneens ontvoerd omdat haar adres gekend was, hetgeen zich ook in dit dossier voordoet.

Verzoekster heeft problemen gehad in Zambia na de vrijlating van haar vader, die veroordeeld was tot een gevangenisstraf van twaalf jaar voor zijn deelname aan de genocide in Rwanda in 1994. Verzoeksters halfbroer werd ontvoerd en de Zambiaanse politie heeft niets gedaan om hem te vinden.

Verzoekster stelt de dochter te zijn van Samuel Imanishimwe. Zij is geboren uit een onwettige relatie tussen haar ouders. Wanneer de belagers in hun huis aankwamen, wisten zij niet zeker dat verzoekster het kind van Samuel Imanishimwe was. Haar halfbroer werd ontvoerd door die mannen.

Verzoekster werd gearresteerd en opgesloten in Zambia. Gelukkig kon verzoekster uit de gevangenis ontsnappen met de hulp van haar oom, die pastoor is. Zij ging vervolgens niet naar haar moeder, maar bleef bij haar oom tot haar vertrek.

De informatie in verband met Agnes Ntamabyariro heeft verzoekster bijgebracht om aan te tonen dat de Rwandese autoriteiten vluchtelingen uit Rwanda ontvoerden.

Verzoekster weet niet hoe de politie reageerde toen haar moeder naar hen toeging na de ontvoering van verzoeksters halfbroer. Verzoekster was toen minderjarig, aangezien een meerderjarige in Rwanda 21 jaar oud is.

Verzoekster bezocht haar vader in Arusha, maar is nog niet in Mali geweest. Zij weet niet waar hij woont, maar weet zeker dat hij niet meer in de gevangenis is. Verzoekster weet niets van Rwanda, aangezien zij een baby was wanneer zij Rwanda verliet. Wanneer verzoeksters vader werd vrijgelaten, werd haar grootmoeder vermoord. Sindsdien is zij bang en voorzichtig.

Verzoekster heeft enkele foto's neergelegd. Samuel Imanishimwe heeft haar erkend als zijn dochter. Zij kan desgevallend aan de hand van een DNA-onderzoek de bloedband met haar vader aantonen. De schriftelijke getuigenis van haar vader heeft geen gesolliciteerd karakter. Het document werd door Samuel Imanishimwe met eigen hand opgesteld.

Het Zambiaans paspoort dat verzoekster gebruikte, is echt. Het document werd voor haar gezocht opdat zij Zambia zou kunnen verlaten. De Zambiaanse kaart is ook echt. Verzoekster weet niet hoe deze documenten werden gezocht. Verzoekster heeft ook een schooldocument neergelegd. Haar naam is echt. Verzoekster heeft ook nog andere documenten neergelegd.

Verzoekster is bereid om een DNA-onderzoek te laten doen om de biologische band met haar ouders aan te tonen. Zij was met haar moeder in Zambia. Haar moeder heeft een asielaanvraag ingediend en werd erkend als vluchteling. Verzoekster kan niet naar Rwanda terugkeren. Verzoeksters vader verblijft in Mali. De informatie over Samuel Imanishimwe's verblijf in Minnesota op het internet is niet juist.

Ook de getuigenis van (N.D.) is niet vals. De getuige kan ondervraagd worden.

Verzoekster bezit de Rwandese nationaliteit en is de dochter van Samuel Imanishimwe. Zij kan niet terugkeren naar Rwanda. Zij werd met haar moeder erkend als vluchteling in Zambia. Haar vluchtelingenstatus is nog altijd geldig. Dus moet verzoekster hier verblijven als vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekster stelt nog dat zij een staatloze is en dus minstens beschermd moet worden in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Met een aangetekend schrijven van 17 februari 2014 brengt verzoekster samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: (i) het verslag van een taaldeskundige met betrekking tot het onderzoek over de voornaam "Ange" (Angel) (stuk 1), (ii) het paspoort van mevrouw (D.X.), moeder van Angel (stuk 2), (iii) een officieel attest van de Zambiaanse overheden betreffende (D.X.) en Hakizimana Ange (erkende vluchtelingen in Zambia) (stuk 3), (iv) een schooldocument van Hakizimana Angel van 2010 (stuk 4), (v) een getuigenis van mevrouw (D.X.) betreffende Hakizimana H. Marie Ange van mei 2005 (stuk 5), (vi) een verklaring van de heer Samuel Imanishimwe betreffende de afstamming van zijn kind Hakizimana Ange (stuk 6), (vii) het schrijven van de heer Samuel Imanishimwe aan zijn kind Hakizimana Ange van 3 mei 2005 (stuk 7), (viii) het schrijven van Hakizimana Ange aan haar vader van

29 april (stuk 8), (ix) “*Het schrijven d.d. 25 februari aan Dady*” (stuk 9), (x) “*Tekeningen van Ange aan Dady*” (stuk 10), (xi) een foto van Ange en haar moeder in Arusha (stuk 11), (xii) uittreksels van de agenda van de heer Samuel Imanishimwe voor het jaar 2005 met een schrijven van Ange (stuk 12), (xiii) het schrijven van de moeder van Ange aan de vader van Ange (stuk 13), (xiv) het schrijven van (X.D.) aan haar echtgenoot (S.) van 7 september 2000 (stuk 14) en (xv) een huwelijksattest (stuk 15).

Ter terechtzitting van 20 februari 2014 legt verzoekster samen met een aanvullende nota de originele versie van de hoger *sub* (xii) genoemde agenda neer, alsook een aantal foto's.

2.1.3. Ingevolge artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet stelt verweerder, op bevel van de door de voorzitter ter terechtzitting gestelde vraag daartoe, op 28 februari 2014 een schriftelijk verslag op met betrekking tot de *sub* 2.1.2. opgesomde stukken.

Ingevolge artikel 39/76, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet dient verzoekster met een aangetekend schrijven van 10 maart 2014 een replieknota in, voorzien van twee bijkomende stukken: een verklaring van de heer Samuel Imanishimwe voorzien van documenten afgeleverd door de Republiek Mali die zijn identiteit bewijzen (stuk 1) en een verklaring van verzoekster (stuk 2). Ter terechtzitting van 3 april 2014 legt verzoekster een ondertekende versie van haar hiervoor genoemde verklaring neer.

2.1.4. Inzake de bijkomende documenten (documenten van Mali inzake identiteit Samuel Imanishimwe, document “*A qui de Droit*”) die werden gevoegd bij de replieknota van verzoekster van 10 maart 2014, wordt door de Raad vastgesteld dat verzoekster deze bijbracht als “*Nieuwe aanvullende nota in de zin van artikel 39/76, §1 van de Vreemdelingenwet*”. Te dezen dient te worden opgemerkt dat nieuwe elementen slechts via een aanvullende nota kunnen worden bijgebracht, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, tot de sluiting der debatten. *In casu* werden de debatten gesloten op de zitting van 20 februari 2014.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het bevelen ter terechtzitting aan verweerder om onderzoek naar de nieuwe elementen, en de mogelijkheid van verzoekster om hierop conform artikel 39/76, § 1, vijfde lid, te repliceren, aan verzoekster niet de mogelijkheid geeft om via de replieknota nogmaals “*nieuwe elementen*” te introduceren. Het tussenarrest van 12 maart 2014 dat de heropening der debatten beveelt teneinde de partijen toe te laten om hun opmerkingen omtrent hun respectievelijke nota's voor te dragen, doet hieraan geen afbreuk.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoekster de schending aanvoert van “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*”, dient opgemerkt dat verzoekster niet aanduidt welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht, zodat deze aangevoerde schending evenmin dienstig is.

2.2.2. Artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt het toepassingsgebied van deze wet. Verzoekster duidt niet aan op welke wijze deze bepaling geschonden zou (kunnen) zijn, zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and*

criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster, die aanvoert de dochter te zijn van de veroordeelde Samuel Imanishimwe, de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat zij (i) niet op de hoogte is van de familiale situatie van haar vader, (ii) niet aannemelijk maakt dat er meer dan anderhalf jaar verstrijkt tussen de vrijlating van Samuel Imanishimwe en de door haar ingeroepen problemen in Zambia, (iii) geen doorleefde verklaringen kon afleggen over haar verblijf in het politiekantoor en haar ontsnapping, (iv) weinig geïnteresseerd lijkt in het geval van Agnes Ntamabyariro, terwijl zij toch informatie omtrent deze vrouw neerlegt ter staving van haar asielrelaas, (v) niet aannemelijk wist te maken waarom zij zich niet beter informeerde omtrent de stappen die de Zambiaanse autoriteiten ondernamen naar aanleiding van de verdwijning van haar halfbroer, (vi) een gebrekkige kennis heeft omtrent de huidige leefomstandigheden van haar beweerd vader in Mali, Samuel Imanishimwe, (vii) niet weet wat er na de moord op haar grootmoeder gebeurd is, (viii) tegenstrijdige documenten neerlegt omtrent haar naam en identiteit, (ix) geen documenten bijbrengt die de voorgaande vaststellingen kunnen wijzigen en (x) geen enkel document bijbrengt dat haar huidige Rwandese nationaliteit of identiteit staft via een officieel identiteitsdocument met foto.

Waar verzoekster stelt dat haar naam Ange(l) Hakizimana is en dat haar vader Samuel Imanishimwe is, dient vooreerst opgemerkt dat de Belgische federale politie met betrekking tot het paspoort waarmee verzoekster naar België reisde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), concludeerde dat het paspoort op technisch vlak voorzien is van alle veiligheidskenmerken van een echt document en dat er geen vervalsingen of onregelmatigheden werden vastgesteld (administratief dossier, stuk 5). In onderhavig verzoekschrift voert verzoekster overigens zelf aan dat het om een echt document gaat. Dit paspoort bevat echter een andere naam dan alle andere documenten die verzoekster ter staving van haar asielrelaas en van haar bloedband met Samuel Imanishimwe neerlegt, met name "Angel Haki Phiri" en niet Ange(l) Hakizimana. Tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde verzoekster echter dat zij niet weet hoe zij het paspoort kreeg en dat zij zich niet herinnert dat de foto in het paspoort genomen werd, terwijl zij stelt dat het wel haar foto is (gehoorverslag CGVS, p. 1-2). Deze incoherente, vage en ongeloofwaardige verklaringen doen vermoeden dat verzoekster tracht de informatie in het paspoort te minimaliseren. Dit klemt des te meer daar zij tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde dat de handtekening in het paspoort niet haar handtekening is (gehoorverslag CGVS, p. 2), terwijl zij zowel haar verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ), als de ondertekende verklaring die zij ter terechtzitting op 3 april 2014 neerlegde, met dezelfde handtekening ondertekende (administratief dossier, stukken 15 en 16 (kopie paspoort aangehecht aan "Verklaring"), map "documenten", stuk 1 (paspoort) en rechtsplegingsdossier, stuk 18).

Gelet op het feit dat zowel de Belgische federale politie als verzoekster zelf het door haar gebruikte paspoort als "echt" bestempelen, dient ervan te worden uitgegaan dat de erin vervatte gegevens correct zijn. Verzoeksters verklaring de Rwandese nationaliteit te hebben en in Kigali geboren te zijn (administratief dossier, stuk 16), is dan ook niet in overeenstemming met de informatie in haar paspoort waaruit blijkt dat zij de Zambiaanse nationaliteit heeft en in Kabwe geboren is. Deze tegenstrijdigheden klemmen des te meer daar verzoekster noch bij haar aanvullende nota van 17 februari 2014, noch bij haar replieknota van 10 maart 2014 enig Rwandees identiteitsdocument met foto of een document van de Zambiaanse autoriteiten in verband met haar statuut in Zambia en haar Rwandese nationaliteit bijbrengt, terwijl verweerder zowel in de bestreden beslissing, als ter terechtzitting en in zijn schriftelijk

verslag van 28 februari 2014 terecht op het belang hiervan gewezen heeft. Hierbij dient opgemerkt dat het attest van de Zambiaanse overheden bij verzoeksters aanvullende nota van 17 februari 2014 (stuk 3) niet van aard is om haar Rwandese nationaliteit of identiteit aan te tonen en zelfs stelt dat (D.X.) en verzoekster – in de veronderstelling dat verzoekster Ange(l) Hakizimana zou zijn – dezelfde moeder hebben, terwijl verzoekster verklaarde dat (D.X.) juist haar moeder is. Het is tevens niet aannemelijk dat dit document, opgesteld en bedoeld als reisdocument om zich van Zambia naar Tanzania te begeven, melding maakt van twee identiteiten van twee onderscheiden personen.

Gelet op het feit dat het paspoort zowel door verzoekster als door de Belgische federale politie als “echt” bestempeld wordt en verzoekster geen enkel officieel identiteitsdocument met foto voorlegt dat haar beweerdde Rwandese nationaliteit of identiteit staakt, noch een door de Zambiaanse autoriteiten afgeleverd officieel document met foto dat haar statuut in Zambia en haar Rwandese nationaliteit staakt, en tevens gelet op verzoeksters onvermogen om aan de hand van coherente en geloofwaardige verklaringen aannemelijk te maken dat zij niet weet op welke wijze het paspoort tot stand kwam, hoe zij eraan gekomen is en waar haar foto vandaan komt, dient besloten te worden dat de gegevens in dit paspoort correct zijn en dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen dat zij niet Angel Haki Phiri is, dat zij de Rwandese nationaliteit heeft en dat zij in Kigali geboren is. Bijgevolg slaagt verzoekster er evenmin in aan te tonen dat zij Ange(l) Hakizimana is, een buitenechtelijke dochter van Samuel Imanishimwe die deze in Kigali geboren persoon als zijn dochter zou erkennen (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier, stuk 10).

Het voorgaande klemmt des te meer omwille van de volgende elementen. (i) Verzoeksters kennis van de familiale omstandigheden van Samuel Imanishimwe is zeer beperkt. Zo weet zij niet of hij nog andere kinderen heeft (gehoorverslag CGVS, p. 3), terwijl in de brief van haar moeder (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier, stuk 7) sprake is van “*children*” die zij met Samuel Imanishimwe heeft, zodat ervan moet worden uitgegaan dat Samuel Imanishimwe buiten verzoekster nog andere kinderen heeft, hetgeen bevestigd wordt door zijn verklaring die bij verzoeksters aanvullende nota van 17 februari 2014 werd gevoegd (stuk 6). (ii) Verzoeksters kennis van de leefomstandigheden en problemen van Samuel Imanishimwe in Mali is eveneens zeer beperkt. Verzoekster weet niet waar in Mali hij woont (gehoorverslag CGVS, p. 4). Aanvankelijk verklaarde verzoekster dat hij in Mali enkel financiële problemen zou hebben, terwijl zij later stelt dat hij in 2010 een dreigtelefoontje zou ontvangen hebben maar dat zij niet weet of hij na dit telefoontje problemen heeft gekend (gehoorverslag CGVS, p. 4). (iii) Verzoekster verklaarde dat zij met Samuel Imanishimwe, haar beweerdde vader, nooit sprak over de reden van zijn gevangenschap en dat zij niet weet waarom zij en haar familie Rwanda verlieten en of zij daar nog problemen hadden (gehoorverslag CGVS, p. 5-6), hetgeen, gelet op haar asielrelaas, in het geheel niet aannemelijk is. (iv) Verzoeksters kennis aangaande de moord op de moeder van Samuel Imanishimwe is eveneens zeer beperkt. Zij weet niet wat er na deze moord gebeurd is, wie haar vermoordde, of de Rwandese autoriteiten op de hoogte werden gebracht en hoe Samuel Imanishimwe wist dat zij vermoord is (gehoorverslag CGVS, p. 8). (v) Verweerder wijst er in zijn schriftelijk verslag van 28 februari 2014 terecht op dat met betrekking tot de kopie van het Rwandees paspoort van (D.X.) bij verzoeksters aanvullende nota van 17 februari 2014 (stuk 2) hetzelfde kan gesteld worden als in de bestreden beslissing met betrekking tot het Travel Document nr. 3780 op naam van (D.X.) werd gesteld: *“Hetzelfde geldt voor de Zambiaanse documenten van uw beweerdde moeder, (D.X.) (refugee identity card, travel document). Ook deze verwijzen niet naar problemen die u in Zambia zou hebben gehad. Het reisdocument vermeldt wel Hakizimana Hirwa Marie Ange als één van de kinderen die mevr. (D.X.) begeleidde, maar ook dit document is geen identiteitsbewijs voor u. Immers, u legt geen enkel ander document voor waaruit blijkt dat uw volledige naam Hakizimana Hirwa Marie Ange is.”* Hierbij is het opmerkelijk dat er in de verklaring van Samuel Imanishimwe bij verzoeksters aanvullende nota van 17 februari 2014 (stuk 6) melding wordt gemaakt van een derde alias, met name “Ingabire Ishimwe”, hetgeen een naam is die verzoekster nooit eerder vermeldde op de DVZ of het CGVS, hoewel hiernaar gevraagd werd (administratief dossier, stukken 15 en 16). (vi) In haar replieknota van 10 maart 2014 stelt verzoekster dat zij pas ontdekte dat Samuel Imanishimwe haar biologische vader is op het moment dat zij Zambia verliet en dat zij voordien niet wist dat zij nauwe bloedbanden had met de man die veroordeeld werd in het kader van de genocide in Rwanda. Nochtans brengt zij bij haar aanvullende nota van 17 februari 2014 tal van documenten bij die dateren van vóór haar vertrek uit Zambia in 2011, zoals brieven waarin zij Samuel Imanishimwe “Dady” noemt en zijn agenda van 2005. Verzoeksters stelling dat zij pas bij haar vertrek uit Zambia te weten kwam dat Samuel Imanishimwe haar biologische vader is, is dan ook tegenstrijdig met de stukken die zij bijbrengt en de verklaringen die zij eerder heeft afgelegd. (vii) Verder is het opmerkelijk dat Samuel Imanishimwe in zijn verklaring bij verzoeksters aanvullende nota van 17 februari 2014 (stuk 6) wel informatie heeft over de moord op de eerste echtgenoot van (D.X.), terwijl verzoeksters kennis hiervan opnieuw zeer beperkt is (gehoorverslag

CGVS, p. 2 en 3). Bovendien stelt deze verklaring dat Ange(l) Hakizimana hem in de gevangenis van Arusha bezocht van 2001 tot 2008, terwijl dit volgens verzoekster tot 2006 was (gehoorverslag CGVS, p. 2). (viii) De overige documenten die verzoekster bijbracht betreffen alle persoonlijke documenten zonder objectieve elementen en kunnen niet verzoeksters identiteit of nationaliteit aantonen. Deze documenten kunnen dan ook niet de voorgaande vaststellingen wijzigen. (ix) Waar verzoekster aanvoert dat zij bereid is een DNA-onderzoek te ondergaan teneinde aan te tonen dat Samuel Imanishimwe haar vader is, merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat geen enkele rechtsregel het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht om dergelijke onderzoeksdaten te stellen. Daarenboven dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters beweerde biologische band met Samuel Imanishimwe en aan haar Rwandese nationaliteit, kan evenmin geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarvan zij beweert in Zambia het slachtoffer te zijn geworden omwille van haar band met Samuel Imanishimwe en haar Rwandese nationaliteit.

Voor het overige komt verzoekster in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, worden niet weerlegd door de door verzoekster bijgebrachte stukken, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

De Raad ziet bovendien niet in waarom verzoekster in het kader van de huidige asielaanvraag de vluchtelingenstatus zou moeten worden toegekend omdat haar moeder in Zambia als vluchteling erkend zou zijn. Dat (D.X.) überhaupt verzoeksters moeder is, is bovendien niet geloofwaardig gelet op het hoger gestelde aangaande het stuk 3 bij haar aanvullende nota van 17 februari 2014.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekster niet aantoont een staatloze te zijn. Deze bewering valt immers niet te rijmen met het feit dat zij een Zambiaans paspoort heeft waarvan de authenticiteit hoger reeds is komen vast te staan en waaruit blijkt dat zij de Zambiaanse nationaliteit heeft.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS